

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ
DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų
Kupiškis,
1960 m. spalio 12 d.
Trečiadienis
Nr. 80 (1461)
Kaina 15 kap.

SPAUDOS PLATINIMUI— rimta dėmesį

Tarybinės
spaudos pla-
tinimas ir pri-
statymas —

V. Jančys
Kupiškio rajono ryšių
kontoros viršininkas

nienė). Čia
moksleiviai
užsisakė tik
5 laikraščius

didelis ir atsakingas darbas. Štai kodėl šiam svarbiam reikalui vis daugiau dėmesio skiria ne tik ryšių darbuotojai, bet ir kiti darbo žmonės — aktyvistai. Ir vis dėlto mūsų rajone spaudos platinimas dar vyksta nepatenkinamai. Kiekvienam 1000 gyventojų tenka tik 670 egz. laikraščių bei žurnalų. 250 šeimų rajone visiškai neprenumeruoja spaudos. Ypač nepatenkinama padėtis šiuo reikalu yra rajono kolūkiuose. Jeigu „Svyturio“ kolūkyje 100 gyventojų tenka 112 egz. laikraščių ir žurnalų, „Lėvenyje“ — 110 egz., be to, čia nėra nei vienos šeimos, kuri neprenumeruotų spaudos, tai „Žadeikių“ kolūkyje 100 gyventojų tenka tik 32 egz. leidinių; 12 šeimų čia visiškai neprenumeruoja spaudos. „Šviesos“ kolūkyje 100 gyventojų tenka 48 egz. laikraščių, o 10 šeimų jų neprenumeruoja. Panaši padėtis yra „Adomynės“ ir kai kuriuose kituose rajono kolūkiuose.

Vis dar nepatenkinamai vykdomas spaudos ir korespondencijos pristatymas. Vasarą laiškininkai neaprupina mi dviračiais, o žiemos metu irgi negauna susisiekimo priemonių. Taikstosi su trūkumais spaudos pristatymo darbe tiek Puožo apylinkės Taryba, tiek ir apylinkės ribose esančio „Pakupio“ kolūkio valdyba. Vien tik rugsėjo mėnesį 5 kartus dėl apylinkės Tarybos ir kolūkio valdybos biurokratiškos pažiūros į spausdinto žodžio ir korespondencijos laiku pristatymą kolūkiečiams jie spaudą ir laiškus gavo pavėluotai.

Nesėkmingai spaudos platinimas paskutiniam šių metų ketvirčiui vyko ir kai kuriuose rajono mokyklose, kaip, pvz., Būtenų pradinėje mokykloje (mokytoja Girdvai-

Nepatenkinamai prie spaudos platinimo prisidėjo ir kai kurių rajono kultūrinių įstaigų darbuotojai. Jeigu „Tiesos“ kolūkio klubo-skaityklos vedėja Repšytė išplatino 50 laikraščių bei žurnalų, „Lukonių“ kolūkio bibliotekos vedėja Aukštikalnytė — 33 egz., tai „Lėvens“ kolūkio bibliotekos vedėja Drazdytė, „Mituvos“ — Leišytė, „Vėžionių“ — Sarapaitė, „Atžalyno“ kolūkio klubo-skaityklos vedėja Kalnaitienė, Subačiaus kultūros namų direktorius Sasnauskas ne tik kad visiškai nebuvo įsijungę į spaudos platinimo darbą, bet ir patys neužsiprenumeravo nei vieno laikraščio.

Kupiškio pramonės kombinate 240 darbininkų ir tarnautojų paskutiniam šių metų ketvirčiui užsiprenumeravo tik 59 egz. laikraščių, Kupiškio ligoninėje 130 darbuotojų — 81 egz. Visai neprenumeruoja spaudos M. Melnikaitės vardo kolūkio buhalterė Vilytė, fermos vedėjas Petkevičius, brigadininkai Grunskys ir Kavoliūnas. Daugelis rajono žemės ūkio specialistų neprenumeruoja specialiai jiems skirtų leidinių, kaip, pvz., „Socialistinis žemės ūkis“ ir kitų.

Rimta klaidą daro ir apylinkių Darbo žmonių deputatų tarybos, kurios nekontroliuoja vietos ryšių agentūrų darbo, taikstosi su esama padėtimi. Kiekvieno ryšių skyriaus darbuotojo, visuomeninio spaudos platintojo pareiga yra ne tik sau užsisakyti laikraščius, žurnalus, bet stengtis kuo daugiau jų užprenumeruoti ir kitiems darbo žmonėms, kaimynams. Spaudos platinimo reikalo neturi pamiršti partinės, komjaunimo, profsąjunginės organizacijos. Tai turi rūpėti visiems įmonių, įstaigų ir kolūkių vadovams.

AČIŲ TARYBINEI VYRIAUSYBEI!

Mūsų šalyje trumpiausia darbo diena! Juk tai be galo džiugina gyvenimui. O vasarą bus gu! Tuo metu, kai užsienyje dar puikiau. Juk 17 valandą kapitalistai visomis išgalėmis saulę taip dar kaitina, jog, rokursto karą ir, kad dar labiau dos, vien tik ir maudykis jos išnaudotų darbininkus, ilgina spinduliuose!

darbo dieną, pas mus, Tarybų šalyje, darbo diena sutrumpėjo iki 7 valandų.

Kažkaip dar neįprasta 17 dovana mūsų šalies darbo žmonėms eiti į namus. Dar noga. Ačiū už tai!

Vitalija Milaševičienė
Rajkoopsąjungos prekių žinovas

ISTORINĖ TAIKOS MISIJA

**JUNGTINĖS AMERIKOS
VALSTIJOS. Glenkove tary-
binės delegacijos vadovas
SNO Generalinės Asamblėjos
XV sesijoje N. Chruščiovas
kalbėjosi su korespondentais.**

**Nuotraukoje: paskal-
bėjimo metu.**

**TASS-o spec. fotokorespon-
dento V. Jegorovo nuotr.**

N. Chruščiovo sveikinimas Tarptautinės studentų sąjungos VI kongresui

Draugas N. Chruščiovas nusiuntė telegramą Tarptautinės studentų sąjungos VI kongresui Bagdade. Jis nuširdžiai sveikina kongreso dalyvius ir jų asmenyje milijonus įvairių šalių studentų.

Yra žinoma, kad jaunimas, studentai, rašo N. Chruščiovas, yra aktyvi jėga, galinti padėti išspręsti labai svarbias, žmonijai jaudinančias problemas. Manau, jūs sutiksite su manimi, brangūs bičiuliai, kad tokios labai svarbios dabarties problemos yra nusiginklavimo problema ir visiškas žmonių išsivadavimas nuo gėdingos kolonijinės santvarkos. Nuo sėkmingo šių problemų išsprendimo priklauso šimtų milijonų mūsų planetos žmonių laimė ir klestėjimas, jauniosios kartos ateitis.

Tarybų Sąjungos vyriausybės vadovas pabrėžia, kad kongresas susirinko reikšmingu laiku, kai šimtų milijonų žmonių dėmesys atkreiptas į Suvienuytųjų Nacijų Organizacijos Generalinės Asamblėjos posėdžių sąskaitą, kur svarstomos aktualiiausios dabarties problemos. Draugas N. Chruščiovas pareiškia esąs įsitikinęs, kad studentai prideramai prisidės prie šių problemų išsprendimo.

(TASS-ELTA).

Sekmadienį, t. y. spalio 16 d. 15 val. „Alizavos“ kolūkio kultūros namuose įvyks „Salamiesčio“, „Atžalyno“, „Naujo gyvenimo“, „Žadeikių“, „Gegužės Pirmosios“ ir „Alizavos“ kolūkių kaimo korespondentų zoninis pasitarimas.

Korespondentus ir laikraščio skaitytojus kviečiame pasitarime gausiai dalyvauti.

„STALINO KELIU“ REDAKCIJA

ŽINIOS

apie ūkinių darbų eigą rajono kolūkiuose
1960 m. spalio mėn. 10 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Iškulta grūdinių- ankšt. kultūrų proc.	Nukasta bulvių proc.	Rudeninis arimas proc.	Pagaminata silosos t t karvai (jų skaičius 1961.1.1.)
1	„Adomynė“	19,2	30,2	34,3	8,5
2	„Alizava“	81,9	19,2	6,6	10,5
3	„Antašava“	72,5	45,5	29,4	4,2
4	„Ateitis“	17,8	89,6	38,0	3,2
5	„Atžalynas“	82,1	3,3	18,0	8,4
6	„Aukštaičiai“	25,9	21,7	33,8	6,9
7	„Aukštupėnai“	74,7	42,9	20,7	4,0
8	„Aušra“	51,4	17,1	11,4	4,8
9	„Byčiai“	24,2	55,6	35,0	9,0
10	„Bugailiškiai“	13,4	53,5	61,3	10,5
11	„Gegužės Pirmoji“	52,8	27,5	36,4	8,6
12	„Juodpėnai“	64,5	35,2	58,6	4,6
13	„Laisvė“	34,1	23,4	47,4	8,6
14	„Laukminiškiai“	73,7	11,6	40,0	5,3
15	„Lėvuos“	27,8	13,3	24,0	7,2
16	„Lukonys“	18,4	16,4	17,4	6,8
17	M. Melnikaitės v.	41,8	33,3	28,5	5,3
18	Mičiurino v.	31,8	2,6	42,3	3,8
19	„Mituva“	47,6	4,7	19,1	4,2
20	„Mūsų rytojus“	31,1	21,3	43,5	5,3
21	„Naujas gyvenimas“	37,7	15,0	15,4	7,4
22	„Nemunas“	32,1	42,6	31,0	9,5
23	„Neris“	46,8	22,2	26,1	9,8
24	„Norūnai“	21,3	7,5	3,8	7,0
25	„Pakupys“	30,2	62,5	11,0	2,0
26	„Palanga“	24,0	13,3	7,7	5,8
27	„Pergalė“	37,7	19,0	27,3	8,0
28	„Pirmoji vaga“	71,0	37,7	19,3	10,1
29	„Pirmūnas“	50,8	27,9	62,5	4,1
30	„Pyvesa“	36,5	27,5	61,0	5,8
31	„Sakalas“	32,4	21,8	38,6	3,4
32	„Salamiestis“	82,6	75,0	61,6	9,1
33	„Skodinys“	30,7	4,0	17,3	2,7
34	„Šetekšna“	55,2	39,1	76,8	3,1
35	„Šviesa“	38,0	25,0	70,0	7,5
36	„Svyturys“	48,8	—	27,3	5,1
37	„Tarybinis pirmūnas“	66,3	30,3	50,0	13,1
38	„Tiesa“	52,3	37,5	44,2	4,5
39	„Uoginiai“	72,3	92,9	38,2	12,8
40	„Vedrupys“	33,3	20,5	37,4	3,1
41	„Vėžionys“	32,7	27,9	20,3	2,0
42	„Vienybė“	42,2	48,3	75,0	7,2
43	„Žadeikiiai“	65,7	34,6	44,4	7,4
44	„Žalgiris“	26,0	4,8	9,3	2,9

Viso rajone: 42,4 29,4 32,7 6,7

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

KOMUNISTAI—DARBŲ PRIEŠAKYJE

Kolūkiname kaime vis labiau plečiasi socialistinis lenktyniavimas už tai, kad didingojo septynmečio užduotys būtų įvykdytos žymiai anksčiau — per keturis — penkis metus. Garbingai vykdo savo prisiimtusius įsipareigojimus „Gegužės Pirmosios“ kolūčio kolūkiečiai. O tai didžia dalimi pirminės partinės organizacijos sumanųs organizacinio darbo išdava. Komunistai dirba atsakingiausiose ir sunkiausiose kolūkinės gamybos baruose, rodo asmeninį pavyzdį darbe. O visa tai teigiamai atsiliepia į darbus laukininkystėje ir gyvulių fermose. Jie siekia, kad kolūkyje vis labiau didėtų mėsos gamyba, daugiau būtų primelžiama pieno. Kolūčio komunistai — tai vieni iš geriausių propagandistų, vedant aiškinamąjį darbą kolūkiečių tarpe. O kai žodžiai paremiami darbais, tasyk kolūkiečiai jaučia jais tikrą patikėjimą, gerbia juos.

Kolūkiui sėkmingai vadovauja trisdešimtūkstantininkas Bronius Grybauskas. Drauge jis yra ir pirminės partinės organizacijos sekretorius. Kolūkiečiai puikiai žino, kad, vadovaujant Broniui Grybauskui, jie tikrai pasiekė žymių laimėjimų — pakilo laukų derlingumas, padidėjo pieno gavyba, sustiprėjo kolūčio ekonomika, darbdienis irgi pasidarė svaresnis, turtingesnis.

Visi kolūkiečiai gerai pažįsta zootechniką Bronių Gečiauską. Tačiau jis čia dirba

ne tik zootechniku, bet ir dirbtinio gyvulių apseklinto punkto vedėju. Kur tik vyksta svarbesni darbai, visuomet ten pamatysi ir Gečiauską. Tai — aktyvistas ir puikus visuomenininkas. Šiais metais jis buvo priimtas kandidatu į TSKP narius.

Sėkmingai vykdo įsipareigojimus pieno gavyboje karvių melžėja komunistė Juzė Vilčinskienė. O kerdžius Osvaldas Skaburskis ne tik gerai ganė arklius, bet drauge su savo sūnumi taip pat plovė rugius ir vasarojū. Dirbdami kiekvieną dieną, jie su kertamosiomis nuplovė tikrai daug javų, tuo padėdami kolūkiečiams nuimti gausų anturų septynmečio metų derlių. Komunistas Osvaldas Skaburskis mylimas ir gerbiamas kolūkyje.

Visuomet darbu, geru patarimu savo draugams mechanizatoriams padeda TSKP narys mechanikas Vilijus Jasinskis. Greitai likviduojami bet kokie traktorių gedimai, pašalinami trūkumai. Darbams traktoriai paruošiami laiku, gerai. Šiltu žodžiu kolūkiečiai atsiliepia ir apie automašinos vairuotoją komunistą Venediktą Prokofjevą.

Vadovaujant partinei organizacijai, „Gegužės Pirmosios“ kolūčio nariai pasiekė dar didesnių laimėjimų vykdamą septynmečio plano iškelias užduotis.

J. Andriūnas
„Gegužės Pirmosios“ kolūkis

Dvidešimtmečio dienoraštis

SU KOMUNISTŲ PARTIJOS VĖLIAVA

Prieš dvidešimt metų — 1940 metų spalio 8 dieną — LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJA BUVO PRIIMTA Į TARYBŲ SĄJUNGOS KOMUNISTŲ PARTIJOS SUDĖTĮ. TAI BUVO NEPAPRASTOS REIKŠMĖS ĮVYKIS. LIETUVOS KOMUNISTAI SU DŽIAUGSMU PRIĖMĖ ŠĮ NUTARIMĄ, KAIP PRIPAŽINIMĄ JŲ NUOPELNŲ LIAUDŽIAI. Kartu džiaugėsi ir Lietuvos darbo liaudis, kurios dainius Vytautas Montvila tokiais žodžiais rašė apie šlovingąją Komunistų partiją — „laimės kalvį“:

Kaip kaisdamas kajis,
galingas ir tvirtas,
iš plieno žibintą
išploja,

taip tu, mūs gyvenimo
kalviu pavirtus,
kali

mūsų laimės
rytojų.

Laimės rytojus! Apžvelgdama savo nueitąjį kovo kelią, Komunistų partija su pasitenkinimu gali pasakyti, kad, eidama kartu su liaudimi ir liaudies priešakyje, ji nukėlė istorines „laimės rytojaus“ pergales. Komunistų partijos vadovaujami, Lietuvos darbininkai ir valstiečiai sutriuškino buržuaziją, sukūrė naują visuomeninę ir eko-

nominę santvarką. Niekados nebuvo Lietuvos darbo žmonių dvarininkai, fabrikantai, pirkliai, buožės. Savo gimtojo krašto šeiminkais pasidarė patys darbininkai, valstiečiai, darbo inteligentai. Vietoje privatinės kapitalistinės nuosavybės viešpatuoja visuomeninė socialistinė visų gamybos priemonių nuosavybė, tvarkoma ne saujelės išnaudotojų, o visos liaudies interesais. Vietoje šimtų tūkstančių smulkių valstiečių ūkių Lietuvos kaime susikūrė stambūs kolūčiai ir tarybiniai ūkiai, galintieji panaudoti galingą techniką, priešakinius agrotechnikos laimėjimus.

Iš pagrindų pasikeitė Lietuvos darbinkų ir valstiečių padėtis. Buržuazinėje Lietuvoje darbo žmonės nesinaudojo senatvės, invalidumo draudimu, daugelis jų buvo bedarbiai. Dabar visų rūšių socialinio draudimo reikalams išleidžiama šimtai milijonų rublių.

Lietuvių tautos laimėjimai būtų neįmanomi be draugiškos visų tarybinių tautų paramos. Neišardoma broliška tarybinių tautų draugystė ir jų savitarpio bendradarbiavimas, išmintingas Tarybų Sąjungos Komunistų partijos vadovavimas yra viso tolimosnio lietuvių tautos žengimo į priekį laidas.

Baltijos laivų statykloje pastatytas eksperimentinis žvejybinis traleris „Neringa“ jau išplaukė į pirmąjį reisą į Šiaurės jūrą. Tai pirmas tokio tipo laivas šalyje. Jis skirtas naujoms žuiklės priemonėms bei naujiems žuvies laikymo ir transportavimo metodams išbandyti.
Nuotraukoje: eksperimentinis traleris „Neringa“ Klaipėdos žvejų uoste prieš išplaukiant į pirmąjį reisą.
V. Rupšlaukio (ELTOS) nuotr.

Žodis — pirmūnams

**SURINKAU
24300
KIAUŠINIŲ**

Jau antri metai, kai dirbu kolūčio paukštininke. Pamilau šį darbą nuo pat pirmos dienos, nuo tada, kai man buvo atvežti auginti vienadieniai viščiukai. O daug jų buvo, net 600. Visus išauginau, krutimų nepasitaikė.

Šiuo metu prižiūriu 210 vištų. Iš kiekvienos jų jau surinkau po 120 kiaušinių. Dažnai manęs klausia, kuo gi aš jas lesinu? Kiekvienai vištai lesalo davyns maždaug toks: 70 g miežių, 40 g kombinuotų pašarų, 20 g pašarinių šakniavaisių ir 20 g bulvių. Taip pat nepamirštu ir žaliųjų pašaro. Jo, žinoma, duodu neribotai. Šiuo metu, rudeni, labiausiai vištos mėgsta cukrinių runkelių lapus. Į dieną lesinu vištas keturis kartus: 6 val., 12 val., 16 val. ir 20 val.

Kiek parodė praktika, vištos labai mėgsta vaikštinėti. Tad kiek galima anksčiau rytą stengiuosi išleisti jas iš fermos, taip pat visada stengiuosi, kad vištoms niekad netraktų žvyro, turėtų kur pasikapstyti.

Neretai vasaros metu į darbą išeidavau kartu su savo sūnumi Petru. Patinka berniukui paukščiai, o svarbiausia, pratinasi dirbti, stengiasi, padeda. Jis dabar — mokykloje. Tačiau paukščių fermos, nepamiršta. Vadinas, abu tapome paukštininkais.

Savo duotus įsipareigojimus įvykdysiu. Ir mandžiu, kad aš, paprasta kaimo moteris, prisidedu prie didžiųjų septynmečio planų įvykdymo.

A. Abuojienė
Paukštininkė
„Tarybinio pirmūno“ kolūkis

RUGIAI JAU IŠKULTI

Išnaudodami kiekvieną antrosios brigados kolūkiegledro oro valandą, „Alizavos“ kolūčio žemdirbiai, nuėmę derlių, sparčiai jį kulia. Jie net tris savaites talinkinavo kuliant rugius.

Taip pat į pabaigą eina kūlimas ir pirmoje bei trečioje brigadose, kurioms vadovauja Bronius Glemža ir Bronius Medelinskas.

J. Aukštaitis
„Alizavos“ kolūkis

Nuimtas pašarinių runkelių derlius

„Tarybinio pirmūno“ kolūčio pirmosios laukininkystės brigados nariai jau nuėmė visą pašarinių runkelių derlių. Žinoma, jiems nuosirdžiai patalkėjo ir Vilniaus Valstybinio pedagoginio instituto studentai. Nuimti runkeliai buvo supilti į kaupus, gerai apmesti žemėmis. Čia dirbo kolūkiečiai Antanas Gurklys, Petras Petrikėnas, Antanas Kepalas ir kt.

O kita kolūkiečių grupė rinko lapus, juos vežė ir silosavo. Prie silosavimo dirbo Jonas Abuoja, Alfonsas Maulė ir kiti laukininkai. Taip karvėms žiemos metui buvo papildomai paruošta nemaža vertingo pašaro — siloso.

Dabar brigados žemdirbiai sparčiai kasa bulves.

V. Juozėnas

KARVEI—10,5t SILOSO

Gera šiais metais padirbėjo „Bugailiškių“ kolūčio žemdirbiai, gyvulininkystės darbuotojai. Kukurūzų derlius išaugintas toks gausus, kad net patys abejingiausi kolūkiečiai, nevertinę kukurūzų, dabar nukabino nosis. Kolūkiečiai jau paruošė 844 tonas siloso.

— Karvei teks 10,5 tonos siloso, — džiaugiasi kolūčio pirmininkas Petras Gagilas. — O kur dar stambieji pašarai!

Ypač stropiai dirbo antrosios brigados nariai, kuriems vadovauja Stasys Vosylis. Šioje brigadoje iš ha vidutiniškai buvo gauta po 646 cnt žaliosios kukurūzų masės. Na, o jeigu yra pašarų — bus ir pieno.

R. Kasmauskas

APIE MEDŽIAGOS VEIKSMINGUMĄ

Per rugsėjo mėnesį „Stalino keltu“ redakcijoje gauti 189 laišukai. 172 laišukai atspausdinti mūsų laikraščio puslapiuose. 7 laišukų nuorašai pasiųsti atitinkamų įstaigų, įmonių, organizacijų, kolūkių vadovams, kad būtų imtasi priemonių laišukuose keliamiems trūkumams pašalinti.

Rugsėjo mėnesį vieni iš svarbiausių darbų rajono kolūkių žemdirbiams buvo derliaus nuėmimas, jo kūlimas, linarūtė, pirminis jų apdirbimas, žiemkenčių sėjos baigiamieji darbai, siloso gamyba iš kukurūzų. Daugumą šių darbų rajono žemdirbiai atliko laiku ir gerai, padirbėjo iš širdies.

„Pirmosios vagos“ kolūčio agronomė Danutė Paškauskaitė savo straipsnyje papasakojo apie tai, kaip buvo išaugintas gausus kukurūzų derlius ir kaip jų auginimui ruošiamasi sekančiais metais jau dabar, iš rudens. Nemaža vertingos medžiagos laikraščiu pateikė J. Andriūnas iš „Nemuno“, „Alizavos“ ir „Gegužės Pirmosios“ kolūkių apie svarbiausius ūkinius darbus, geriausius kolūkių žmones. Trumpa, bet įdomų vaizdelį apie kupiškėnų revoliucionierių Petrą Moskevičių parašė J. Petronytė. Vertingą straipsnį „Už naują ko-

munistinės visuomenės žmonių“ parašė „Pyvesos“ kolūčio pirminės partinės organizacijos sekretorius P. Zuozas. Subačiaus apylinkės Tarybos pirmininkas A. Sakauskas papasakojo laikraščio skaitytojams apie apylinkės Tarybos deputatų veiklą.

Už vertingą medžiagą, pateiktą laikraščiu, redakcija taip pat dėkoja V. Petruliui, VI. Žilinskiui, Pr. Kikilui, E. Dorondovui, B. Šeštokaitei ir kitiems korespondentams bei skaitytojams. Jie nemaža prisidėjo prie to, kad būtų išleistas įdomesnis, turiningesnis laikraštis.

Kai kuriuose straipsniuose buvo kritikuoti „Mūsų rytojaus“, „Palangos“, „Uoginių“ ir kt. kolūčiai, paskiri šių kolūkių žmonės už nusišalinimą nuo darbo. Reikia tikėti, kad kolūkių vadovai iš to padarys atitinkamas išvadas.

Į pasiųstų laišukų nuorašus, kritikinių straipsnių iškarpas iki šiol redakcijai neatsakė „Tiesos“ kolūčio pirmininkas V. Bastys, „Mūsų rytojaus“ — P. Garšva, „Uoginių“ — A. Jakubinas, „Švyturio“ — V. Oleškevičius, „Sakalo“ — L. Klimka, Kupiškio sviesto gamyklos direktorius P. Vitkauskas.

Sieninės spaudos reikšmė

Visur gerai,
visur gražu...

"Salamiesčio" kolūkio kon-
toroje kabo sienlaikraštis,
pavadintas "Kolūkiečiu".
Sienlaikraštis išleidžiamas re-
guliariai kas mėnesį. Žvilg-
telėkime į paskutinį jo nu-
merį.

"Linams skirkime rimtą
dėmesį" — taip pavadintas
pirmasis straipsnis. Jame ra-
šoma, kad "kolūkio laukuo-
se šiais metais išaugo neblo-
gas linų derlius 42 ha plote".
Žinoma, tai tiesa. Gerą linų
derlių išaugino salamiestie-
čiai, laiku atliko linarūtę.
Šiuo metu linai atsikloję
ir vežami. Tačiau straipsny-
je nepamirėtas nei vienas
žmogus. Sakytum, ne žmo-
nės, bet kažkas tai tuos linus
būtų auginęs, roves, paklo-
jęs...

Panašaus pobūdžio ir ant-
rasis straipsnis, pavadintas
"Kuliamosioms — pilną apkro-

vimą". Jame rašoma, kad
kolūkyje kuliama, kad bai-
gia kūrė III brigados kolūkie-
čiai, vadovaujami brigadinin-
ko Jono Gasperevičiaus. Ta-
čiau tai jau ir viskas. Per-
skaite trečią (paskutinį)
straipsnį "Rūpinkimės žiem-
kenčių sėja", sužinome, kad
kolūkyje vyksta sėja...

Perskaitai tokį sienlaikraštį
ir galvoji: kam jis leidžia-
mas, ką jis gero duoda? Ar
tik ne todėl jis leidžiamas,
kad kažkas tai reikalauja?

Sieninė spauda turi būti
konkretnė, aštri, kovinga. Jo-
je turi būti iškeliama pirmū-
nai, kritikuojamos pasitaikan-
čios blogybės, pliekiami tin-
giniai, apsilaidėliai, — tie, ku-
rie trukdo mums žengti į
priekį. Be to, nereikia apsi-
riboti vienu kitu straipsniu,
kaip kad daro "Kolūkiečio"
redakcija. Kuo daugiau kon-
kretesnių straipsnelių, kuo jie
taiklesni, — tuo įdomesnis ir
sienlaikraštis. Šito ir reikėtų
siekti ateityje!

SKUBIAI TAISYTINA

GYVULIAIS REIKIA DAUGIAU RŪPINTIS

Žiema jau nebe už kalnų. Vėžio-
Kai kurių kolūkių vadovai
jau dabar rūpinasi, kad gy-
vuliai žiemotų šiltai ir so-
rūzų tebėra lauke nepiauti,
čiai. O kokio gi šiuo reikalu
padėtis yra "Vėžionių" žė-
mės ūkio artelėje? Karvių
tvartuose šlapia, tiesiog pil-
na vandens. Durys labai ne-
tvarkingos, jas būtina remon-
tuoti, taisyti. Kiauri ir sto-
gai. Tai viena reikalo pusė.
O kaip gi su kukurūzų silo-
su? Iki spalio 7 d. tebuvo

pagaminta tik 600 cnt. Vėžio-
niečiai labai atsilieka nuo savo
kaimynų. Juk nemaža kuku-
rūzų tebėra lauke nepiauti,
tad ką bekalbėti apie jų
silosavimą? Tuo tarpu kuku-
rūzų derlius užaugo neblo-
gas. Ypač jų silosavimu rei-
kia susirūpinti ir todėl, kad
kitokio pašaro kolūkyje yra
neperdaugiausia. Antraip —
vėl ims mažėti pieno išmil-
tis.

V. Karlytė

Visuomeninė karvė pirmininkui Leonui Blotniui:
— Gyvybė... arba silosas!!!

Iš nepaskelbtų laiškų redakcijai

Redakcija gavo
laišką, kuriame
Leonas Remeikis,
dirbęs traktorini-
ku M. Melnikaitės
vardo kolūkyje,
savo ir savo drau-
gų vardu rašė:
"Praėjusiais me-
tais baigėme Pa-
nevėžio ŽOMA mo-
kyklą Nr. 2 ir da-
bar dirbame M.
Melnikaitės vardo

kolūkyje. Bet mo-
kyklos baigimo
diplomų netu-
rime. Mokyklos
vadovybė mums
sakė, kad diplo-
mus gausime ra-
jono žemės ūkio
inspekcijoje, bet ir
čia jų nėra. O mo-
kykla Panevėžyje
nebeveikia".

Laiško nuorašą
redakcija pasiuntė

rajo žemės ūkio
inspekcijai. Ins-
pektorius B. Lau-
cius savo atsaky-
me redakcijai pra-
neša, kad minėta
Panevėžio mokyk-
la inspekcijai ne-
buvo atsiuntusi
diplomų. Šiuo
metu jie gauti ir
iteikti mokyklą
baigusiems mecha-
nizatoriams.

ULKĖ lietūs,
bet po kiek
laiko pro de-
besų proper-
šas vėl pasi-
rodė saulė. Di-

džiulis sodas darėsi vis
plikesnis, po kojomis če-
žėjo įvairiaspalviai lapai.

— Ech, užsuktumėte,
štai, pavasarį, — nuošir-
džiai šypsodamasis pro
baltutėlę barzdą ir usus,
pasitinka mane žilagalvis
sodininkas Ipolitas Frans-
kevičius. — Štai, tada ir
žaluma, ir žydėjimas...

Bet ir dabar senasis so-
dininkas veltui laiko ne-
leidžia. Žiema nebe už
kalnų, o medelių jo sode
yra gana daug, todėl juos
visus reikia tinkamai ap-
tvarkyti.

— "Aprėngsiu" juos, kad
šilčiau būtų, kad pavasarį
sutiktų pailsėję, — kalba
senukas.

O kiek dienų ir metų
prabėgo šitaip besidarbuo-
jant sode su kastuvu ran-
kose, su žirkėmis! Kiek
pavasarių nužydėjo Ipoli-
to Franskevičiaus sodai!
Jį kupiškėnai pažįsta ir
kaip puikų gydytoją. Po-
liklinikose, ligoninėse be-
dirbant, prabėgo daug
laiko — gražiausi šio rū-
pestingo žmogaus gyven-
imo metai. Tačiau vos tik
jis nusivelka gydytojo cha-
latą, Ipolitą tik sode te-
galima surasti.

— Gamtoje aš ilsiuos, —
sako žilagalvis senukas, —
o augindamas medelius,
rūpindamasis jais, patiriu
daug džiaugsmo, sakytum,
klausyčiausi puikiausios
muzikos. Tai juk labai ge-
ras poilsis.

Taip, labai mėgsta Ipo-
litas žaliuosius žmonių

ŠALTOJO karo "apaštalai"
iš valstybės departamento ir
Pentagono stengėsi įtikinti
pasaulio viešąją nuomonę,
kad eiliniai amerikiečiai yra
nusistatę prieš Tarybų Są-
jungą ir jos taikingą politi-
ką, kad jie palaiko absurdiš-
kus karo kurstytojų planus.
Negirdėti tarptautinių santy-
kių istorijoje apribojimai Ta-
rybų Sąjungos, Kubos ir so-
cialistinių šalių delegacijoms,
doleriais apmokamų rėksnių
nevykusios provokacijos —
štai priemonės, kurių ėmėsi
imperialistiniai vadeivos kai
kurių delegacijų, atvykusių į
SNO Generalinės Asamblė-
jos sesiją, atžvilgiu. Tačiau
Amerikos liaudis taria savo
žodį. Ji su pasipiktinimu
smerkia ginklavimosi varžy-
bas ir karštai pritaria taikin-
giems tarybiniams pasiūly-
mams. Apie tai vaizdžiai
liudijo Niujorko darbo žmo-
nių demonstracija, kuri įvy-
ko netoli Tarybų Sąjungos
atstovybės, kur dabar yra Ta-
rybų Sąjungos vyriausybės
vadovo N. Chruščiovo rezid-
cencija.

Čia atėjo siuvimo, avaly-
nės, tekstilės ir kitų pramo-
nės šakų darbininkai. Dau-
gelio rankose šūkliai: "Niu-
jorko profsąjungos sveikina
N. Chruščiovo vizitą", "Niu-
jorko profsąjungos reikalauja

SODININKO SVAJONĖ

liudija ir jo
paties so-
das. Rūpes-

draugus. O ir pamėgo juos
dar vaikystėje. Jo tėvas
taip pat buvo didelis gam-
tos mylėtojas. Pamena
Ipolitas, kaip Kupiškyje
jo tėvelis pirkosi mažytį
žemės sklypelį ir kaip jie
abu sodino pirmąją obelį.
Ir nors šios obels jau ne-
bėra sveikos, tačiau seno-
jo sodininko širdyje liko
ta pati jaunatviška meilė
augalui, medžiui, vaiskrū-
miui. Ir dabar, kada Ipo-
litas su džiaugsmu žvel-
gia į medžiais ir dekora-
tyviniais medeliais pasi-
puošusį Kupiškį, neišken-
čia nepasakęs:

— Šiandien Kupiškis
pasipuošęs žalumynais,
gatvės apsodintos mede-
liais, o mano jaunystėje...
Et, ką ten, — nėra ko ir
lyginti!

Daug matė senasis so-
dininkas savo gyvenime.
Prieš jo akis kilo ir plė-
tėsi mūsų miestas, augo
gatvės. Ir jei dabar mūsų
gimtajame mieste pavasa-
rį gražu, einant visur
matali puikius žalumu-
nus, pajunti tikrą gamtos
grožį, neapsirinkant gali-
ma pasakyti, kad ir čia
yra idėta žymi dalis tos
puikios ir nuoširdžios Ipo-
lito Franskevičiaus meilės
gamtai. Apie šią meilę

tingai čia prižiūrimos obe-
lys, vyšnios, agrastų krū-
mai. O pati didžiausia so-
dininko "numylėtinė", sodo
puošmena — vynuogės. At-
rodytų gal ir keista, kad
šis šiltų kraštų augalas
be šiltadaržio vystosi ir
duoda sultingų uogų kekes
iki 800 gramų svorio. Kiek
turėjo padėti triūso ir rū-
pesčių senasis sodininkas,
kol šios uogos priprato
džiaugtis ir Kupiškio sau-
le. Daug laiškų gauna
Ipolitas iš įvairių Lietu-
vos, visos šalies kampelių.
Šio puikaus sodininko vynu-
ogių atžalas dabar gali-
ma matyti ir Vilniuje, ir
Šiauliuose.

Kalbiesi taip su Ipolitu
ir, rodos, matai mūsų kraš-
to ateitį. O mėgstas va-
joti senukas! Jis Kupiškio
kltaip ir neišsivaizduoja,
kaip tik pasipuošusį so-
dais, plačialapiais klevais
ir beržais, baltais vyšnių
žiedais ir gėlynais.

— Tegul pasipuošia visa
šalis sodais, tegul gatvės
apgaubia maloni vėsuma,
tegul pakelės pasipuošia
liepomis ir savyruokliais
beržais, — štai senojo so-
dininko mintys, kurias jis
išreiškė atsisveikindamas.

B. Jonuška

SAVAITĖS ĮVYKIAI

Niujorko darbo žmonės sveikina N. Chruščio- vą • Kelį į žvaigždės pionieriai

taikos ir nusiginklavimo", atvėrė žmonijai duris į neiš-
Niujorko profsąjungos re-
mia pasiūlymą likviduoti ko-
lonializmą".

Demonstracijos dalyviai
atėjo tiesiai iš darbo. Jie čia
ėjo, aplenkdami sustiprintus
policijos kordonus. Šie kor-
donai neįbaugino Amerikos
taikos ir tautų draugystės
šalininkų. Jie čiaėjo irėjo
pareikšti, kad sutinka su Ta-
rybų Sąjungos delegacijos
vadovo N. Chruščiovo pozi-
cija SNO sesijoje, pareika-
lauti vystyti draugiškus JAV
ir TSRS santykius, — ir ne-
didelė gatvės dalis, kur vy-
ko demonstracija, jau tapo
maža. Ji jau nebesutalpino
daugelio šimtų Niujorko dar-
bo žmonių.

Kokia jėga, koks ryžtas
buvo matyti demonstrantų
veiduose, kai jie skandavo:
"Mes nebe norime karų!",
"Mes norime taikos!", "Mes
norime nusiginklavimo!"

Demonstracijai pasibaigus,
eilė jos dalyvių aplankė Ta-
rybų Sąjungos atstovybę ir
perdavė N. Chruščioviui gyvų
gėlių puokštes.

Jie taip pat perdavė Niu-
jorko profsąjungų kovos už
taiką tarybos laišką.

Amerikiečių tauta, nežiūrint
karo kurstytojų pastangų,
siekia taikos ir už ją kovoja.

Praėjo trys metai nuo tos
dienos, kai tarybiniai moks-
lininkai pasiuntė į kosmosą
pirmąjį dirbtinį mūsų plane-
tos palydovą. Šis nuostabus
tarybinio mokslo laimėjimas pažangą.

žvaigytą kosminę erdvę.
Nuo to laiko buvo paženg-
ta toli į priekį kosmoso ty-
rimo srityje. Praėjus mėne-
siui, Tarybų Sąjungoje buvo
paleistas antrasis palydovas,
kurio svoris buvo 6 kartus
didesnis už pirmojo palydo-
vo svorį, o 1958 metų gegu-
žės 15 d. trečiuoju tarybinio
palydovu į orbitą buvo iš-
vesta ištiesa kosminė labora-
torija, aprūpinta šiuolaikiniais
prietaisais.

Gavę vertingų duomenų,
tarybiniai mokslininkai dar
energingiau ėmė pulti neiš-
žvalgytas kosminės erdvės
tolumas. Pirmą kartą žmo-
gaus rankomis buvo pasiūsta
raketa į Mėnulį, nufotogra-
fuota jo nematomoji pusė.
Buvo sukurtas ir išbandytas
kosminis laivas, skirtas il-
giems žmogaus skridimams
kosmine erdve. Sėkmingai
įvykdė savo įžymų skridimą
ir laimingai nusileido nuro-
dytame rajone kosminis lai-
vas — palydovas, kurio kabi-
noje buvo šunys "Strelka" ir
"Belka" bei kiti bandomieji
gyvūnai. Pirmą kartą žmoni-
jos istorijoje gyvūnai, ilgą
laiką išbuvę kosmose, grįžo
į Žemę.

Minint trečiąsias pirmojo
tarybinio dirbtinio palydovo
paleidimo metines, visus ta-
rybinius žmones apima pasi-
didžiavimo jausmas savo di-
džiąja Tėvyne, atvėrusia žmo-
nijai kelius į laimę, taiką ir
pažangą.

LAIKYKIMĖS EISMO SAUGUMO TAISYKLIŲ

Dauguma vairuotojų savo darbą atlieka sąžiningai. Jie griežtai laikosi nustatytų eismo saugumo taisyklių, neatsitinka nei vienos avarijos, jų mašinos visada gerame stovyje. Tokie vairuotojai — tai autokolonos šoferis Povilas Kisieliovas, MMS — Romas Vanagas, Petrauskas, statybos-remonto kontoros vairuotojas Kovalionas, „Salamiesčio“ kolūkio mašinų vairuotojai Antanas Alekna, Vytautas Janulionis ir kiti.

Tačiau mūsų rajone dar yra tokių vairuotojų, kurie į savo darbą žiūri lengvabūdiškai. Vieni jų sąmoningai neprisilaiko nustatytų eismo taisyklių, o kiti yra tiesiog pramuštalgalviai, chuliganai. Tokie automašinių vairuotojai, kaip kultūros skyriaus — Sarapas, „Sakalo“ kolūkio — Skardžius, tarpkolūkinės aikštelės — Pergalė — Pakalnis, yra neverti tarybinio vairuotojo vardo. Rajone dar yra ir tokių, kaip Vladas Žilinskas, motociklistai Bronius Kunčys, Petras Černius (M. Melnikaitis v. kolūkis), Vytautas Grigaliūnas (Mūsų rytojaus“ kolūkis) ir kt., kurie vis dar važinėja be teisių.

Miškų ūkio, kultūros skyriaus, pramkombinato, „Tiesos“, „Adomynės“, „Švyturio“ kolūkių automašinių vairuotojai, nusižengdami eismo taisyklėms, tesisaugo tik milicijos, tuo tarpu draugų, bendradarbių akyse sėdasi girti už vairo ir važiuoja. Štai dėl ko nuolat vis dar pasitaiko žmonių sužeidimų ir net užmušimų. „Šetekšnos“ kolūkio automašinos vairuotojas Vincas Žilys, „Adomynės“ — Aleksas Pranskūnas ir kai kurie kiti — tai vairuotojai, kurių sąžinė stegia sunkūs nusikaltimai.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas 1959 m. rugsėjo 16 d. priėmė įsaką „Dėl baudžiamosios atsakomybės už autotransporto eismo ir eksploatacavimo taisyklių pažeidimą“. Įsakas numatoma baudžiamoji atsakomybė vairuotojui už eismo taisyklių pažeidimą, dėl ko galėjo kilti nelaimingas atsitikimas ar kitos sunkios pasekmės. Taip pat bus traukiami baudžiamon atsakomybėn pareigūnai,

atsaką už transporto techninę būklę ir eksploatavimą, jeigu jie leis naudoti transportą blogame techniniame stovyje. Pavyzdžiui, „Adomynės“ kolūkio automašinos Nr. Nr. LU—34—29, LŠČ 44—66 ir LL 83—24 dar nėra praėjusios techninės apžiūros nuo 1959 metų. „Žalgirio“, „Šetekšnos“, „Gegužės Pirmosios“ ir kituose kolūkiuose automašinos laikomos ne gazuose, bet pas vairuotojus. Tai, žinoma, sudaro sąlygas jiems piktnaudžiauti.

Visoje mūsų šalyje uždrausta važinėti gatvėmis, automobiliais keliais asmenimis, neturintiems 14 metų, o su motoriniais dviračiais — 16 metų. Taip pat draudžiama važinėti tais dviračiais, kurie neturi signalo, sugedę stabdžiai. Negalima važinėti šaligatviais, parkais, paleidus iš rankų vairą, dviese be antros sėdynės, draudžiama lenktyniauti, važiuoti gatvės viduriu.

Nors rajono milicijos skyrius pinigėmis baudomis nubaudė 52 vairuotojus, 47 vairuotojams už grubų eismo taisyklių pažeidimą pakeisti talonai, 9 vairuotojams nuo 6 mėn. iki 1 metų atimtos vairuotojo teisės, kaip, pvz., Petrui Vilčinskui, Romui Baltušui, tačiau vis dar pasitaiko eismo taisyklių pažeidimų. Milicijos darbuotojai turėtų griežčiau kovoti su eismo taisyklių pažeidėjais, daugiau dirbti su vairuotojais.

Kupiškio miesto vykdomasis komitetas 1957 m. kovo mėn. priėmė sprendimą „Dėl autotransporto judėjimo tvarkos Kupiškio mieste“. Tačiau tuo viskas ir baigėsi. Kur gi dviračiams ir motociklams pastatyti aikštelės? Nėra. Štai dėl ko pil. Jonas Andrijauskas pavogė net tris dviračius...

Su eismo taisyklių pažeidėjais reikia kovoti ne tik milicijos darbuotojams, įstaigoms, bet ir kiekvienam žmogui. Tik tokiu būdu bus galima pasiekti, kad mūsų rajone nebėbus avarijų, nelaimingų atsitikimų.

A. Daukantas
Rajono prokuroras, I klasės teisininkas

DIENOS MEMORII

Kiekvieną valandą ir net kiekvieną minutę Tarybų šalies darbo žmonės įrašo istorijos knygon daug gražių pergalų, laimėjimų. Tai iš dalies ir apsprendžia mūsų šalies gyventojų žinių troškimą, jų paprastą ir visiems suprantamą norą sužinoti viską, kas vyksta mūsų plačiojoje Tėvynėje bei tarptautiniame gyvenime. Štai kodėl šiandien taip sparčiai auga laikraščių bei žurnalų tiražai. Eilėje respublikos rajonų, kaip Vilkaviškio, Pasvalio, Šakių ir kituose, kur partinės, komjaunimo organizacijos, kolūkių valdybos, kultūros švietimo įstaigos, apylinkių Tarybos rimtai rūpinasi spaudos platinimo reikalu, 1000 gyventojų jau tenka po 900 ir daugiau egz. laikraščių bei žurnalų. Tai geri rezultatai, kurie liudija, kad laikraštis ir žurnalas pasiekia beveik kiekvieną darbo žmogų.

Tačiau mūsų rajone, kur sąlygos yra visiškai tokios pat, spaudos platinimui vis dar neskiriama rimto dėmesio. Tai rodo, kad ir tas faktas, jog 1000 rajono gyventojų tenka tik 670 laikraščių bei žurnalų.

Spaudą darbo žmogus pamėgs ir visuomet noriai ją skaitys, jeigu ją laiku ir tvarkingai gaus. Todėl nuoto, kaip spauda pristatoma, kiek tam reikalui skiriama dėmesio, žymia dalimi priklauso spaudos prenumeratorių skaičiaus augimas.

Pžiūrėjus, kokios gys yra laiškininkų darbo sąlygos kolūkiuose, matyti, kad kolūkių valdybos nevertina jų svarbaus darbo. Nesutvarkytas laiškininkų atlyginimas, kuris, kaip paprastai, yra nuolatinis, todėl laiškininkai nėra susinteresuoti spaudos platinimu. Labai nevienodas ir aptarnauja-

KOLŪKIO LAIŠKININKAS

mų kiemų skaičius. Pvz., „Lėvens“ kolūkyje vienas laiškininkas aptarnauja 69 kiemus ir gauna 35 darbdienius per mėnesį, tuo tarpu „Žadeikių“ kolūkyje vienas laiškininkas aptarnauja 148 kiemus ir gauna 30 darbdienius per mėnesį. „Tiesos“ — aptarnauja 103 kiemus ir gauna 30 darbdienius, „Vėžionių“ — 143 kiemus ir gauna tiek pat darbdienius. To išdava — ne visus kolūkio kiemus spauda gali pasiekti. Pvz., „Žadeikių“ kolūkyje spauda nepasiekia net 12 kiemų. Daugelio kolūkių laiškininkai nusiskundžia, kad kolūkių valdybų pirmininkai atsisako suteikti jiems transporto priemones.

LKP rajono komitetas ir rajono vykdomasis komitetas neseniai priėmė šiuo klausimu nutarimą, kuriame numatyta eilė priemonių spaudos platinimo darbui rajone pagerinti. Viena iš svarbiausių priemonių yra ta, kad kolūkių valdybos mėnesio laikotarpyje įpareigotos pertvarkyti laiškininkų darbą, nustatant jiems progresyvinį atlyginimą. Šiuo atžvilgiu dėmesio vertas yra vilkaviškiškių patyrimas. Čia kolūkio laiškininkui už kiekvieną išplatintą ir pristatytą leidinį mokamas progresyvinis atlyginimas, pvz., 0,20 — 0,25 darbdienio. Taip yra „Žeimenos“ kolūkyje. Šio kolūkio laiškininkas A. Bundgardas kiekvieną mėnesį prenumeratoriams nešioja nemažiau 300 egz. spaudos leidinių ir gauna kas mėnesį po 75 darbdienius. Mūsų rajone progresyvinį atlyginimą taiko tik „Naujo gyvenimo“ kolūkis, kuriame laiškininkui už kiekvieną išplatintą ir pristatytą „Tiesos“, „Komjaunimo tiesos“, „Sovietų kaja Litva“, „Valstiečių laikraščio“, „Pravdos“ egzempliorių mokama po 2 rb tiek mėnesių, keliems tas laikraštis buvo užsakytas, o už kitų pavadinimų laikraščius bei žurnalus — po 0,5 rb. Patyrimas rodo, kad laiškininko atlyginimas yra ne mažesnis kaip 250 rb mėnesiui.

Šiuo metu prasidėjo prenumeratos priėmimas iš individualių skaitytojų. Kolūkių valdybų, partinių organizacijų uždavinys yra pasiekti, kad laikraštis bei žurnalas aplankytų kiekvieną kolūkiečio kiemą.

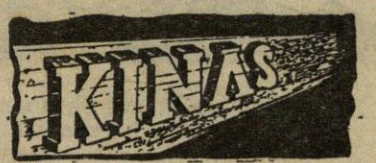
A. Naujikas
LKP RK propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas

Žinios apie pieno gavybą už 1960 m. spalio I dekadą

Eil.Nr.	Kolūkio pavadinimas	Prilėzta pieno iš 1 karvės per dekadą	Palyginus su praėia dekada (%) arba (-)
1	T. pirmūnas	128,1	-0,3
2	Salamiestis	91,5	-0,8
3	N. gyvenimas	83,3	-1,7
4	Alizava	79,8	-2,0
5	Neris	75,5	-0,9
6	Pergalė	75,1	-1,1
7	Nemunas	67,2	-2,4
8	G. Pirmoji	64,7	*0,8
9	Laisvė	61,4	-0,1
10	Vienybė	60,5	-0,2
11	Šetekšna	35,6	-1,1
Viso I grupėje:		75,2	-0,6
1	Byčiai	93,5	-1,2
2	Aušra	89,0	—
3	Noriūnai	86,1	*2,1
4	Sviesa	80,3	-1,9
5	Pirmoji vaga	77,7	-1,7
6	Pirmūnas	70,6	-0,9
7	Žadeikiai	70,9	-0,7
8	Palanga	67,5	-0,1
9	Antašava	65,2	-1,6
10	Aukštupėnai	64,3	-2,3
11	Atetis	62,6	-0,6
12	Pakupys	60,1	-4,0
13	Vedrupys	55,0	-0,2
14	Juodpėnai	54,9	-1,9
15	Lėvuo	50,3	—
16	Žalgiris	38,8	-3,1
Viso II grupėje:		67,1	-1,0
1	M. Melnikaitis v.	76,9	-1,9
2	Tiesa	74,8	-0,4
3	Skodins	73,8	-1,3
4	Bogailiškiai	73,6	-0,4
5	Švyturys	72,1	*0,2
6	Pyvesa	66,7	-1,3
7	Uoginai	66,1	-0,9
8	Sakalas	66,0	-0,9
9	Vėžionys	64,0	-1,0
10	Aukštaičiai	62,0	*0,5
11	Mūsų rytojus	61,1	-1,7
12	Lukonys	60,2	-0,3
13	Mituva	55,7	-1,5
14	Laukminiškiai	54,2	-2,3
15	Atžalynas	54,1	-0,9
16	Michurino v.	53,2	-0,6
17	Adomynė	47,4	*2,0
Viso III grupėje:		62,6	-0,6
Viso rajone:		67,5	-0,7

*daugiau
-mažiau
Valstybinės statistikos rajono inspektorius

Už redaktorių VI. JASINSKAS

„VELNIŠKI VAIRUOTOJAI“ (anglų), spalio 13 ir 14 d. d.
„DIDYSIS VALSAS“ (amerikiečių), spalio 15 ir 16 d. d.

„Aukštaičių“ kolūkio narių, tragiškai žuvusių ketvirtosios brigados kolūkiečių Blažiui Vytautui, gilią užuojautą reiškia jo šeima ir artimiesiems.

„Alizavos“ kolūkio valdyba, mechanizatoriai ir jaunimas gilia užuojautą reiškia Gaigalui Petriui, jo mylimam tėveliui mirus.

ŽUDIKO atsiminimai

1862 metais Paryžiaus knygų rinkoje pasirodė didelė sensacija — tiktai Prancūzijoje, bet ir visoje Europoje suklebė knyga — Paryžiaus budelio Sansono atsiminimai („Memoires de Sanson“). Knygos autorius — paskutinis atstovas ištisos budelių dinastijos, kuri nuo pat 1688 iki 1847 metų, iš kartos į kartą (iš viso per septynias kartas) perteikdama savo profesiją palikuonims, iškimal ir sąžiningai ėjo oficialių Paryžiaus miesto budelių pareigas — atvirai ir be skrupulų papasakojo apie savo ir savo pirmtakų budelišką patyrimą.

STALINO KELIU

4 psl. 1960 m. spalio 12 d.

lios laidos. Šitoks nepaprastas knygos pasisekimas yra visiškai suprantamas. Kiekvienam sveikos prigimties žmogui visada buvo ir yra nesuprantama, kaip gali kitas, iš pažiūros toks pat normalus žmogus, tapti budeliu, žudiku?

Tačiau tiek autentiški budoelio Sansono atsiminimai, tiek visa vėliau sukurta „budeliškoji“ beletristika blanksta prieš vieną knygą, kuri palyginti ne taip seniai, gal kiek daugiau kaip prieš du metus laiko, buvo išleista Lenkijos Liaudies Respublikoje. Tai — hitlerinės žmonių naikavimo stovyklos Osvencime komendant Rudolfo Heso atsiminimai.

Apie ką rašo Rudolfas Hesas savo knygoje? Nagi apie tai, kaip jis, būdamas aukštas nacional-socialistų partijos pareigūnas, Vokietijos slaptosios policijos vyriausiojo viršininko Himlerio pavedamas, organizavo Osvencime milžinišką žmonių naikinimo fabriką, t. y. stovyklą, ir kaip jis, būdamas daugiau kaip trejus

metus to „fabriko“ „direktoriu mi“, t. y. stovyklos komendantu, su savo pakalikais nužudė joje nenuodijamas, sušaudydamas ir kitais būdais — daugiau kaip pusketvirtą milijono niekuo nekaltų žmonių — vyrų, moterų ir vaikų!

Savo atsiminimus R. Hesas parašė 1946 ir 1947 metais, sėdėdamas Krokuvos kalėjime ir laukdamas teismo bei atpildo už savo kruvinus darbus. Hitlerinei Vokietijai patyrus triuškinantį pralaimėjimą, Rudolfas Hesas, kaip ir daugelis kitų nacistinio režimo vadeivų, mėgino pasislėpti ir tuo būdu išvengti atsakomybės už savo žudikišką veiklą. Pasivadinęs Francu Lange, Rudolfas Hesas pasislėpė anglų okupuotoje zonoje, bet 1946 m. kovo 11 d. buvo susektas ir sumintas. Dviem savaitėm praslinkus po teismo, 1947 m. balandžio 16 d. Rudolfas Hesas buvo viešai pakartas toje pačioje buv. Osvencimo stovyklos teritorijoje, kur jo įsakymu buvo nužudyti milijonai nekaltų žmonių.

Kas paskatino R. Hesa, sėdint kalėjime, rašyti atsiminimus? Juk hitleriniai žmogžudžiai nemėgo ir nemėgsta viešai girtis savo kruvinais darbais.

(B. d.)

PARODA-PARDAVIMAS

Sąryšyje su rudens sezono drabužių paklausos išaiškinimu, spalio 13, 14 ir 15 d. d. rajokoopsjungos universalinėje parduotuvėje bus organizuojama vilnonių ir šilkinų audinių, trikotažo ir gatavų rūbų paroda-pardavimas. Čia bus gausus patinės, kostiuminės ir kt. rūšies vilnonių audinių asortimentas. Rajokoopsjungos valdyba kviečia visus gyventojus atsilankyti į parodą-pardavimą. Perkant prekes, pirmenybė bus teikiama kooperatyvo nariams.

A. JASINSKIENĖ
Rajokoopsjungos instruktorius-revizorius

Padėka

Reiškiamo nuoširdžių padėkų organizacijoms, draugams ir pažįstamiems, prisidėjusiems prie Uršulės Petronytės-Lišienės palaikymo perkėlimo iš Kauno į Kupiškį.

Giminės